

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022.
«Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

έτος 15^ο Τεύχος 682

Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ(Ματθ.2,1-12)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη -θεολόγου

«Ότε δε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμον, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράσει, ίνα τη υιοθεσίαν απολάβωμεν»(Γαλ.4,4).

Η μεγάλη γιορτή ανέτειλε και πάλι σήμερα ελπιδοφόρα. Η γέννηση του Κυρίου Ιησού Χριστού φωτίζει χαρμόσυνα όλη την κτίση. Γιορτάζουμε σήμερα το πιο μεγάλο, το πιο σημαντικό γεγονός της ιστορίας και του ανθρώπου. Ένα γεγονός που σταμάτησε την κατηφορική πορεία της ανθρωπότητας και εγκαινίασε τη νέα εποχή της ελπίδας για όλους τους ανθρώπους. Τούτο το γεγονός, που μόνο με την παρουσία του Χριστού στη γη χωρίζει την ιστορία σε πριν και μετά από Αυτόν, το ίδιο σαν γεγονός εκφράζει από τη μια την απέραντη αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο και από την άλλη την προσφορά προς αυτόν της Θείας συγγνώμης.

Σήμερα ο Υιός του Θεού γίνεται άνθρωπος, με στόχο την ανάπλαση και θέωση του ανθρώπου. Σήμερα ο άναρχος άρχεται, ο άσαρκος παίρνει σάρκα, ο αόρατος γίνεται ορατός, ο δε άυλος όχι μόνο ενώνεται με την ύλη, αλλά τώρα θα μπορεί κάποιος να τον αγγίξει. Αλήθεια, αδελφοί μου, πόσο αξιοθαύμαστη είναι η ένωση και πόσο παράδοξη αυτή η σύνθεση; Γιατί, Εκείνος που υπάρχει «δημιουργείται», ο αδημιούργητος «πλάθεται» και ο απεριόριστος «περιορίζεται». Εκείνος που δίνει τον πλούτο γίνεται φτωχός, γιατί παίρνει τη σάρκα μας με στόχο να γίνουμε εμείς πλούσιοι με τη δική Του θεότητα.

Όταν, λοιπόν, συμπληρώθηκε ο καιρός, που ο Θεός είχε προαποφασίσει, απέστειλε τον Υιό Του να γεννηθεί από γυναίκα, την αγνή Μαριάμ και ως τέλειος άνθρωπος να υποταχθεί στις πρόνοιες του Μωσαϊκού νόμου, για να δώσει σε αυτές το πραγματικό νόημα και κατ'επέκταση να απελευθερώσει την ανθρωπότητα από το σκοτάδι της αμαρτίας. Η γέννηση του Χριστού αποτελεί την πρώτη κατεξοχήν Θεοφάνεια. Είναι γι' αυτό το λόγο, που μέχρι τον τέταρτο αιώνα, τα Χριστούγεννα και η βάπτισμα του Ιησού γιορτάζονταν την ίδια μέρα, στις 6 Ιανουαρίου. Το 397μ.Χ. ορίστηκε τα Χριστούγεννα να γιορτάζονται στις 25 Δεκεμβρίου και η βάπτισμα να παραμένει στις 6 Ιανουαρίου.

Με τη γέννηση του Χριστού φανερώνεται ο τύπος του αληθινού ανθρώπου, που αμαυρώθηκε από την αμαρτία. Ο Χριστός είναι το αρχέτυπο πρόσωπο, ώστε μαζί Του να αποκτάμε τη σωτηρία μας, ακολουθώντας τις εντολές και τον τρόπο της ζωής Του. Όμως ποια αναγκαιότητα επέβαλε τούτη την άκρα συγκατάβαση του Θεού; Τούτη την αναγκαιότητα επέβαλαν, από τη μια η πτώση του ανθρώπου και από την άλλη η άπειρη αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο. Από τη στιγμή που οι πρωτόπλαστοι αντέταξαν τη δική τους θέληση στη θέληση του Θεού, τότε όλα χάθηκαν γι' αυτούς. Δόξες, χαρές, αφθαρσία και αθανασία, όλα χάθηκαν με μιας. Όλα τούτα τα διαδέχτηκαν ο πόνος, η φθορά και τέλος ο θάνατος. Όλη αυτή την οδύνη ένιωσε ο Θεός, γι' αυτό και ανάγγειλε στον πονεμένο άνθρωπο, πως θα τον απαλλάξει ο ίδιος από αυτή τη θλιβερή κατάσταση. Και η απαλλαγή έγινε με την υπόσχεση συγκατάβασης και αγάπης, ότι ο Θεός θα έστελνε τον ίδιο τον Υιό Του. Αυτή η υπόσχεση, που είναι γνωστή και σαν «πρωτευαγγέλιο», έγινε η πιο γλυκιά ελπίδα για τον άνθρωπο, ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα ή θρησκεία.

Και όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου η υπόσχεση έγινε πραγματικότητα! Με το γεγονός των Χριστουγέννων, η περίοδος της προσμονής των εθνών έχει ολοκληρωθεί και διανύουμε την περίοδο της εν Χριστώ σωτηρίας και χάριτος. Ο αναμενόμενος Μεσσίας είναι πλέον παρών στη ζωή της Εκκλησίας. Και αυτό που προβάλλει ως προσωπικό καθήκον, ιδιαίτερα αυτές τις άγιες γιορτινές μέρες, είναι όχι πια περιπλάνηση ως άλλοθι στην αναζήτηση, αλλά η ταπεινή και οικειοθελής συνάντησή μας με το Σωτήρα Χριστό. Το άγγελμα της γέννησης του Χριστού δεν είναι πηγή χαράς μόνο για τους ανθρώπους, αλλά είναι πηγή χαράς και για τους αγγέλους. Τούτο το επιβεβαιώνει, όχι μόνο η μαζική παρουσία των αγγέλων, αλλά και η κοινή τους δοξολογία: **«Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία»**(Λουκ.2,14). Επιβεβαιώνει ακόμη και των αγραυλούντων ποιμένων τη σπουδή να τρέξουν και να βρουν την Παναγία, τον Ιωσήφ και το Βρέφος μέσα στη φάτνη: **«και ήλθον σπεύσαντες και ανεύρον την τε Μαριάμ και τον Ιωσήφ και το βρέφος κείμενον εν τη φάτνη»**(Λουκ.2,16). Επιβεβαιώνει ακόμη και τη μεγάλη επιθυμία των Μάγων να συναντήσουν το νεογεννηθέντα Βασιλέα. Οι Μάγοι, αν και είχαν ανατραφεί μέσα στην ειδωλολατρία της Περσικής παράδοσης, κατόρθωσαν αυτό που ποθούσαν, να οδηγηθούν στην αλήθεια με οδηγό το φωτεινό αστέρα. Είναι λυπηρό, αδελφοί μου, επομένως εμείς που γεννηθήκαμε από χριστιανούς γονείς να αδυνατούμε να διακρίνουμε το θέλημα του Θεού και να χανόμαστε στη ματαιότητα της καθημερινότητας.

«Που εστίν ο τεχθείς βασιλεύς των Ιουδαίων;»(Ματθ.2,2) ρώτησαν οι Μάγοι. Η ερώτηση αυτή δεν έπαυσε ούτε σήμερα να είναι επίκαιρη. Και η απάντηση παραμένει σταθερή, ο Χριστός είναι μέσα στην ψυχή μας και ταυτόχρονα εικονίζεται στο πρόσωπο του άλλου ανθρώπου. Αυτή η ουσιαστική σχέση πραγματώνεται μέσα στην Εκκλησία, στη Θεία Λειτουργία και την κοινωνία του Σώματος και Αίματος του Χριστού. Θαυμαστό γεγονός το οποίο βιώνουν όσοι πραγματικά ποθούν αυτή τη σχέση με το Σωτήρα Χριστό, ελεύθερα και με οδηγό την αγάπη. Το σπαργανωμένο θείο Βρέφος, που προσκύνησαν οι βοσκοί, δοξολόγησαν οι άγγελοι και Του πρόσφεραν δώρα οι τρεις Μάγοι, είναι η ζωντανή ελπίδα της οικουμένης. Προσέλαβε ο Λόγος του Θεού για χάρη μας την ανθρώπινη φύση, για να μας επαναφέρει στο αρχαίο κάλλος της θεϊκής υιοθεσίας.

Αγαπητοί μου αδελφοί, το άγγελμα των Χριστουγέννων μέσα από έργα και λόγια είναι φορέας αγάπης, χαράς και ειρήνης. Κι όμως, ενώ ο Χριστός γεννήθηκε για να σώσει τον άνθρωπο από τη φθορά της αμαρτίας και το θάνατο, εντούτοις μέχρι σήμερα οι άνθρωποι αντί να βελτιωνόμαστε, αντίθετα μέσα από την όλη ζωή και συμπεριφορά μας, είτε αυτοκαταστρεφόμαστε, είτε συνεργούμε στην καταστροφή των άλλων. Έτσι, ενώ οι άγγελοι μεταφέρουν το μήνυμα **«ετέχθη ημίν σήμερον Σωτήρ»** και ότι ήλθε **«επί γης ειρήνη»** η ανθρωπότητα προκλητικά ή με απάθεια συμβάλλει στην καταστροφή αυτού του μηνύματος μέσα από τις πολεμικές συγκρούσεις, π.χ. στην Ουκρανία όπου δυο ορθόδοξες και ομόδοξες χώρες αλληλοσπαράζονται, με τις σφαγές αμάχων και όλων των ειδών θηριωδών συμπεριφορών, που αμαυρώνουν αυτό το ελπιδοφόρο μήνυμα.

Από όλα όσα σας παρουσίασα με έναν διαφορετικό τρόπο για το μήνυμα των Χριστουγέννων, προκύπτει η ανάγκη να ξαναβρούμε το αληθινό νόημα της σημερινής γιορτής. Να κατανοήσουμε τη σημασία του μεγάλου γεγονότος, να νιώσουμε το μήνυμα που κρύβει η γιορτή. Οφείλουμε να αναζητήσουμε τον Ιησού. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και η Εκκλησία Του να γίνουν το κέντρο και ο άξονας του εορτασμού. Ο γλυκύτατος Ιησούς να γίνει κυρίαρχος στην καρδιά μας, ο μεγάλος ένοικος, ο υψηλός επισκέπτης, η πρώτη μας αγάπη, ο κορυφαίος μας πόθος. Ο απόστολος Παύλος, μια καρδιά που αγάπησε βαθιά τον Ιησού, έγραψε γι' αυτή την αγάπη: **«Τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; Θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή λιμός ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα;»**(Ρωμ.8,35).

Μακάρι τα φετινά Χριστούγεννα να τα γιορτάσουμε μαζί και κοντά στον Ιησού, χωρίς Χριστό δεν υπάρχουν Χριστούγεννα, παρά μια κοσμική γιορτή για γλέντια, στολίδια, δώρα, πλουσιοπάροχα φαγητά και ανούσιες ευχές. Η καρδιά μας ας ετοιμαστεί να Τον υποδεχτεί, να Τον ανυμνήσει όπως οι ποιμένες, να Τον δοξολογήσει όπως οι άγγελοι και να Του προσφέρει τα δώρα της πίστης μας, όπως οι Μάγοι. Στην πορεία της ζωής μας Εκείνος ας είναι ο οδηγός.

« Χριστός γεννάται δοξάσατε» χριστιανοί μου.

«Καλά και χριστιανικά Χριστούγεννα»